

Вегітаріанці VS М'ясоїди

Різновиди вегетаріанства, міні-опитування та інші цікавинки

Детальніше на стор. 3

Студія HONCHAR-MEDIA відкриває двері

«У мене особисто виникло враження теплої атмосфери. А головне — дуже дружньої!»
— школярі Дніпра відвідали «Студію HONCHAR-MEDIA»

Детальніше на стор. 2

Вадим Дроздов: «Тату — це частина мого життя».

Гарно та небезпечно. Давно мрієш про тату? Дізнайся більше про всі його недоліки та переваги...

Детальніше на стор. 3

100-річчя із скакалкою

ДНУ вирішив в незвичний спосіб відсвяткувати свій ювілей. Майже тисяча студентів зібрались на стадіоні, аби встановити рекорд України

Детальніше на стор. 2

Прийшов, побачив, написав

Як зароджувалася пражурналістика: прагазети, листи, афіші у Стародавньому Римі

Детальніше на стор. 6

Новини

«У мене особисто виникло враження теплої атмосфери. А головне — дуже дружньої!» — школярі Дніпра відвідали «Студію HONCHAR-MEDIA»

Студія HONCHAR-MEDIA відкриває двері

Декаан говорить, всі «слухають»

Дізнатися цікаве про професію журналіста та будні студентів ФСЗМК — просто. Достатньо лише завітати на факультет журналістики ДНУ, де відбулось створення медіа-школи «Студія HONCHAR-MEDIA».

За словами декана ФСЗМК, Володимира Дмитровича Демченко, коли людина вирішує вступити на факультет журналістики, вона не дуже уявляє, що це таке та які функції буде виконувати. Тому факультет докладає максимум зусиль для знайомства школярів із цією спеціальністю. Саме для цього й була створена «Студія HONCHAR-MEDIA». Аби кожен охочий міг поспілкуватися з редакторами провідних медіа Дніпра, дізнатися більше про факультет, а також про специфіку спеціальності «Журналістика».

Студія була організована за ініціативи кафедри масової комунікації. Зокрема, зусиллями доцентів Л. В. Хотюн, О. В. Гудошник, О. В. Кирилової та ін. Цього року до заходу долучилися

50 школярів. «Ми намагалися підходити до всього креативно. Головною метою для нас було – зацікавити дітей. Зробити захід максимально інформативним та цікавим. Сподіваюсь, нам це вдалося» — каже кандидат наук із соціальних комунікацій, доцент Людмила Валентинівна Хотюн.

Зацікавлені школярі із захватом слухали запрошених гостей: шеф-редактора газети «Зоря» Андрія Богатирьова та головного редактора газети «Днепр вечірній» Ірину Авраменко. «У мене особисто виникло враження теплої атмосфери. А головне — дуже дружньої!» — ділиться емоціями учениця 11 класу, НВК № 74 Наталя Іванілова. Варто зазначити, що це був захід, який переростає у своєрідну школу для дітей віком від 15 до 17 років. Після нагородження переможців, планується запросити їх на другий етап, де вони будуть знайомитися з радіожурналістикою та жанрами радіо. Заступник декана ФСЗМК

Марія Валеріївна Бутиріна наголошує, що навесні відбудеться медіа-квест — це більш жвавий, динамічний формат, коли учні рухаються, і у них є декілька локацій, станцій. Але така форма потребує вже більше знань та інформації. «Мені дуже сподобався результат роботи учасників. Ми із задоволенням на кафедрі перечитали всі роботи, — розповідає Марія Валеріївна. — Дуже корисно було для дітей і для нас також. Після практичних занять і майстер-класів, вони дійсно витримали жанрові вимоги і журналістські стандарти. Тексти були добре написані, особливо замітки. Учні робили інтерв'ю з нашими гостями».

Найкращі роботи будуть надруковані в провідних газетах Дніпра: «Зоря», «Днепр вечірній» і студентській газеті ФСЗМК «Гончар Інфо». «Ми не тішимо себе думкою про те, що ті школярі які до нас приходять, настільки розвинені у питаннях журналістики, що ми можемо їм читати лекцію на рівні університету. На жаль, тут відбувається інший процес: ми набираємо першокурсників, і я вам скажу, що рівень їх знань іноді катастрофічний. Наприклад, є студенти, які прийшли до нас і не знають англійського алфавіту. Тоді нам доводиться в університеті створювати умови викладання на рівні школи, аби вони почали розуміти ті терміни, якими ми оперуємо» — ділиться з нами Володимир Демченко. «Найбільше мені сподобалося спілкуватися зі студентами факультету. Насправді, дуже класно дізнатися інформацію саме від людей, які там навчаються, а не від викладачів.» — каже учениця 10 класу НВК № 131 Алексєєва Юлія.

Ілона КОСЕНКО
Крістіна ПОТАПОВА
Ангеліна МОРОЗ
Надія МІШИНА
Вікторія ЖЕЖА

Автор фото: Олег ХОТЮРНІЧАН

Коли дуже цікаво! (увага на другу парту)

Розповідаємо про студентське життя в холодній аудиторії

Школярі з інтересом щось обговорюють

Рекорд 100-річчя із скакалкою

ДНУ вирішив в незвичний спосіб відсвяткувати свій ювілей. Майже тисяча студентів стрибала на стадіоні на скакалці, аби встановити новий рекорд України.

Встановлення рекорду України з одночасних стрибків на скакалці

На святкування ювілею завітали спортсмени нашого університету, призери міжфакультетської спартакіади 2017 — 2018 років та видатні діячі міста. Усіх присутніх привітав Володимир Команов — Герой України, випускник фізико-технічного факультету, Головний конструктор ракетно-космічного спрямування ГКБ «Південне», заступник генерального конструктора ГКБ «Південне». Безпосередньо, спортивне дійство розпочалося з масового забігу на 1000 метрів на призы Героя України, переможцями якого стали Анна Гуделайтис та Артем Яценко. Командами-переможницями серед дівчат виявився факультет суспільних наук і міжнародних відносин, серед юнаків — студенти фізико-технічного факультету. Після, учасники та викладачі вишикувалися на стадіоні й одночасно виконали стрибки на скакалках упродовж 100 секунд.

Таким чином, був зареєстрований національний рекорд України з одночасного виконання спортивного нормативу в одній локації.

Окрім цього, були естафети, нагородження найкращих спортсменів ДНУ та танцювальний флешмоб. Яскраві й запальні танці учасників ще більше підняли святковий настрій присутнім. Понад 200 дівчат одночасно виконували танцювальні рухи. Родзинкою заходу став виступ представників східних єдиноростів та українського козака. На завершення, учасники танцювального шоу вишикувалися у ювілейне число 100, після чого відбувся святковий феєрверк.

Надія МІШИНА

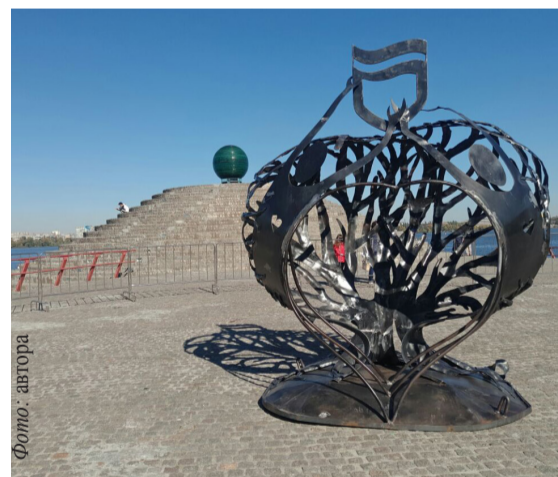

Танцювальний флешмоб за участі студенток ДНУ

Фестиваль

У Дніпрі вперше пройшов фестиваль з ковальського мистецтва «Koval Fest»

У Дніпрі встановили нову скульптуру - "Талісман Дніпра"

Нова прикраса набережної - "Талісман Дніпра"

Фото: автор

На Фестивальному причалі встановили нову скульптуру «Талісман Дніпра». Протягом трьох днів фестивалю, кожен з присутніх 40 ковалів змайстрував листок, який стане окрасою скульптури. Дерево буде «вдягатися» протягом всього року, поки не матиме 242 листочки. Майстри пояснили загадку задуму — число 242 становить вік Дніпра.

До виготовлення листків долучилися й організатори фестивалю. На кожному з них з'явиться ім'я або історичної постаті, що мала вплив на розвиток міста, або ж того, хто допоміг у проведенні «Koval Fest».

Окрім майстерно виконаних робіт заздалегідь, дніпряни мали змогу наживо бачити роботу ковалів. Можна було й роздивитися виконання тих самих листочків, якими «вдягнули» дерево. Було чим зайнятися й любителям історії — ковалі

Майстри кажуть, що завдяки таким фестивалям намагаються поширити ковальське мистецтво в Україні. «Ми пишаємося козаками, нашими героями-воїнами, але не менш досконалим є в нашій історії і мистецтво», — зазначає коваль з Івано-Франківської області. Пропонують молоді й навчання ковальству — так, серед різних рекламних звернень, одне з них запрошує у Вище професійне училище Івано-Франківська. Навіть для тих, хто не цікавиться ковальським мистецтвом, організатори створили інші розваги. На фестивалі був ярмарок їжі та різні вокальні й хореографічні виступи.

Крістіна ПОТАПОВА

З Україною в серці: сучасне мистецтво

ВІД РЕДАКТОРА

Вітаємо тебе, наш любий читачу!

Раді повідомити, що цей випуск буде досконалішим за минулий. Ми вкладаємо в газету багато сил, приділяємо їй чимало уваги, аби тебе чекав якісний продукт. Можливо, не все вдається. Але будь впевнений, що одного разу, взявши до рук «Гончар Інфо», ти вигукнеш: «Боже милостивий! Це є справжня студентська інформаційна перлина!»

Цей номер ми вирішили доповнити дійсно корисною інформацією. Тут ти дізнаєшся, як і де використати студентський квиток. Виявляється, він має купу переваг! Лише зазирни на сторінку економіки й сам все зрозумієш. Ще віч-на-віч поспілкуєшся з майстром тату, який розповість про деталі своєї професії та дасть поради щодо догляду за татуванням.

Цікаву тему розглянула одна з наших журналісток. Вона провела опитування на факультеті, аби виявити «м'ясожерів!» Не лякайся, вони не їдять собі подібних, а лише споживають продукти тваринного походження. А ось деякі зовсім від них відмовились. Яка від цього користь, та чи відчувають вегетаріанці зміни в своєму організмі — дізнаєшся в номері.

Та-дам! Не очікував? А у нас для тебе є передбачення. Зірки шепочуть, що треба бути уважнішим та витривалішим. Якщо доживеш до сьомої сторінки, то дізнаєшся, який ти телеканал за гороскопом. Жорсткий ICTV або домашній котик СТБ? Дивись швидше, поки зірки не згасли!

А ще... Пробач за незручне питання, але чи маєш ти роботу? Ні? Не гай дарма часу. Читай нашу статтю про працевлаштування студентів, яким навіть не має вісімнадцяти років. Ми розповімо, де шукати робоче місце, і як налаштувати себе на співбесіду. Адже про місце роботи варто думати заздалегідь, що й роблять школярі Дніпра, які завітали до нашого факультету. І не просто подивитися на аудиторію та кафедри. А безпосередньо навчитися брати інтерв'ю та опанувати основи фотожурналістики. Кожен присутній міг поспілкуватися зі студентами та викладачами й дізнатися секрети успішного навчання. Також на захід завітали «гуру» журналістики та провідні редактори міських газет. Цікаво? Так шукай скоріше статтю та дізнавайся найгарячіші подробиці заходу від учасників та гостей.

І не забудь зазирнути на «розважальну» сторінку, де тебе чекає ТОП найкращих місць для фото в ДНУ імені О.Гончара. Хочеться нові фото, але вичерпались ідеї, де зробити світлинку? Не біда! Ця стаття саме для тебе! І не просто текст з переліком, а ще й власноруч зроблені фото нашими журналістами, аби ти вже 100% зрозумів що до чого.

Гарного тобі часу разом із нашим таким плеканим «Гончар Інфо».

З повагою, редакція газети

Власні підрахунки

Подорожуй Україною!

Вартість вікенду в різних містах України

Путівник для студента: найпопулярніші напрямки серед молоді; місяця, обов'язкові до відвідування; точна ціна кожної із статей витрат.

Мабуть тому, що в нас є і гори, і море, і велика кількість старовинних замків, і ще багато чого колоритного і незвичайного, подорожі Україною набирають все більшої популярності. Тим паче, що вони, на відміну від закордонного відпочинку, більш позитивно впливають на гаманець і дають

змогу ближче познайомитись з Україною: її історією, культурою і красою міст.

Що стосується бюджету, приемним є те, що в Україні дуже дешевий транспорт. І як би ми не скаржилися на начебто високу вартість, але у порівнянні з цінами у всьому світі — це так.

Студентам взагалі пощастило — економія майже 50% на послуги «Укрзалізниця». І якщо ти неவிбагливий турист, ціни на житло тобі також прийдуть до вподоби.

Звичайно, за 150 гривень на день тобі не подадуть 5 рушників і сніданок у номер, але ти сміливо можеш розраховувати на чистенький і затишний хостел. А куди саме піти і що подивитись, ти дізнаєшся з цієї статті.

Київ

"Батьківщина-мати"

Величезне місто із насиченим соціальним життям. Для того, аби насолодитись його красою, багато грошей не потрібно — тільки на проїзд у транспорті. До Києва приїжджають для того, аби цілий день ходити столичними вулицями та милуватися його архітектурою. Для твоєї зручності, поділимо міста, які необхідно побачити, на безкоштовні та платні.

До першої групи віднесемо: Майдан, Хрещатик, Воздвиженку, Поштову і Контрактову площі, Андріївський узвіз, пам'ятник «Батьківщина-мати», Золоті ворота, Маріїнський палац, Будинок з химерами, Пейзажну алею, Пішохідний міст, Полянну КПІ, Києво-Печерську лавру, галерею «PinchukArtCentre», «Ocean Plaza», Київський академічний театр ляльок.

Можна нескінченно описувати красу кожного об'єкту, але краще один раз побачити. І, як з'ясувалося, все найкраще — безкоштовне.

І платні культурні заходи: Софійський Собор (вхід — від 10 грн, екскурсія — від 55 грн); Національний Ботанічний сад (50 грн); атмосферні кав'ярні, які радять як місцеві жителі, так і туристи: «The Blue Cup coffee shop», «Milk Bar» та «ONE LOVE coffee» (чашка кави та десерт коштуватимуть разом близько 150 грн); та, звичайно ж, те, що дуже складно не купити, приїхавши до Києва — так, це Київський торт (100 грн).

Тепер розрахуємо вартість подорожі:

- 1) Квитки з Дніпра в обидві сторони (за умовою знижки для студентів) — 210 грн;

- 2) Проживання в хостелі (2 доби) — 350 грн;

- 3) Харчування (за умовою, якщо ти готуватимеш самостійно) — 100 грн;

- 4) Транспорт — 70 грн;

- 5) Всі інші витрати, що наведені вище — 365 грн.

Разом: 1095 гривень.

Одеса

Одеський національний академічний театр опери та балету

Невимовно гарна і колоритна, та ще й на березі моря. Це місто із чарівною архітектурою вабить туристів не тільки влітку, отже, чому б не зібратися туди їхати просто зараз?

Як стверджують всі без винятку, Одеса — дуже дороге місто, як для життя, так і для відпочинку. Будемо з'ясувати, чи насправді це так. Звичайно ж, спочатку про те, що безкоштовне — про надзвичайну одеську архітектуру. Знайомство з Одесою починається з

вулиці Дерibasівської: неспішно пройди нею, відчуй атмосферу міста, зверни увагу на кожну маленьку деталь. Після цього, можеш крокувати до Оперного театру, який є одним з найгарніших у всій Європі (середня вартість квитка — 100 грн).

Не треба далеко йти і до іншої історичної пам'ятки — зовсім поруч знаходяться Потьомкінські сходи, і коли ти подолаєш усі 192,

перед тобою відкриється вид на морський порт. Також, обов'язковими до відвідування є пляж Ланжерон (влітку ціна за сезон починається від 50 грн) і Аркадія — місце, у якому вирує нічне одеське життя. Найпопулярнішим клубом серед молоді був і залишається «Ibiza», у якому ти залишиш близько 400 грн. Також, місцеві радять кафе «Молодість» — цілодобовий заклад із неймовірною атмосферою, вечера у якому складати приблизно 200 грн на одну людину.

І знову повернемося до безкоштовних розваг — візитних карток Одеси: ринку «Привоз» і єврейських двориків, у яких можна почути «одеську мову» і відчутти справжній дух Одеси.

Що ми отримали разом:

- 1) Квитки — 188 грн;

- 2) Проживання (2 доби): хостел — 300 грн; квартира (звичайно, якщо знімати не самому) — 500 грн;

- 3) Харчування — 150 грн

- 4) Транспорт — 70 грн;

- 5) Розваги — 750 грн.

Разом: 1558 гривень.

Львів

Львівський оперний театр

Місто, у якому, якщо вірити чулкам, варять найсмачнішу в Україні каву. Про нього також можна сказати, що найгарніше можна побачити повністю безкоштовно. Гості міста намагаються відвідувати Львів взимку, адже саме під час зимових свят із своїми старовинними вуличками і неповторною атмосферою, місто стає просто казковим.

Ось що пропонує Львів туристу: площу Ринок; башню ратуші, з якої відкривається захоплюючий вид на місто (30 грн); Львівський оперний театр, що дивує своєю величчю (середня вартість квитка — 250 грн); музей-аптеку (10 грн); «італійський дворик», де ти можеш випити чашку кави (50 грн); Личаківський цвинтар (30 грн); «Львіварню» (20 грн) — і це далеко не весь список. Також, обов'язково відвідай такі колоритні заклади як «Криівку» і «Мазох»

(середній чек на одну людину — 150 грн). А на згадку про Львів, привези додому вироби «Львівської майстерні шоколаду» або «Наливок зі Львова» (100 грн).

Разом маємо:

- 1) Квитки — 227 грн;

- 2) Проживання (2 доби): хостел — 300 грн; квартира (якщо поділити суму на двох людей) — 400 грн;

- 3) Харчування — 100 грн;

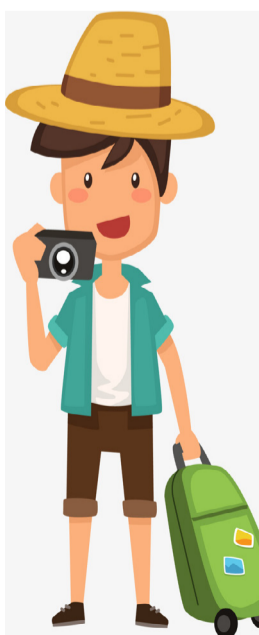
- 4) Транспорт — 50 грн;

- 5) Розваги — 790 грн.

Разом: 1517 гривень.

Подорожувати, не виходячи за рамки бюджету, цілком можливо. Головне — обрати правильний напрямок і компанію, а приємні враження самі тебе знайдуть.

Ірина ЄФРЕМОВА

Мані в кармані

Халява, прийди!

Можливості студентського квитка. Де? Коли? Як його можна використати?

Розвінчуємо міфи про безкорисність студентського квитка. Безліч можливостей для економії в одній статті. Розваги, подорожі, самоосвіта — все дешевше для студента.

квитка зможуть подивитись будь-який фільм у 3D форматі у половину дешевше від початкової вартості.

Також, доречним буде дізнатись про студентські акції на сайті компанії, якщо ви збираєтесь у боулінг, більярд, аквапарк, на ковзанку або роллердром. Часто вони змінюють ціну у певні години та дні, або пропонують придбати два квитка за ціною одного.

Місяця культури також відкриті для студентів. Зі студентським квитком у будь-який музей та пам'ятник культури можна потрапити, якщо не безкоштовно, то з хорошою знижкою. Тож, шляхи не тільки до розваг, але й до самоосвіти та саморозвитку відкриті.

Для тих, хто багато переміщується містом, є можливість через університетський профком оформити студентський проїзний на електротранспорт. З цим квитком проїзд у трамваї, тролейбусі та метро стане на 50% дешевшим.

Якщо справжні кіномани готові витримати два тижні після прем'єри, то за наявності студентського

На жаль, студентський квиток українського ЗВО не допоможе закордонном в отриманні пільг та знижок. Тому, якщо ти плануєш вирушати у інші країни, не зайвим буде оформити міжнародну студентську картку ISIC — International Student Identity Card (Міжнародне посвідчення особистості та статусу студента). Зробити це можна на сайті www.isic.biz.ua, а її вартість буде складати приблизно 200 гривень. З нею можливо отримати знижки у хостелах, кафе, транспорті, кінотеатрах, тощо.

Олена САВЧЕНКО

Вони вже економлять зі студентським квитком!

Події

Читаємо

«Вечірній первак»

Як в цьому році дебютували першокурсники?

Студентів чекає сюрприз

Як і кожного року в залі ДКС проходить День Першокурсника, так і в цьому році ми підтримали дану традицію. Студенти груп ЗЖ-18-1 та ЗЖ-18-2 підготували свій перший захід в стилі розважальних телевізійних програм – «Битва екстрасенсів» та «Сімейні мелодрами».

хлопець з Америки втрапив свого батька і вирушив до України на його пошуки. Головному герою — Джорджу довелося пройти повз вахту гуртожитку, зіткнутися з вимогливою вахтеркою. Далі побувати в кімнаті студентів та навіть стати учасником звичної ситуації в АТБ з продавчиною та охоронником.

що було розкрито — там знаходився загадковий Андрій. Родзинкою цього виступу були несправності з музичним супроводом, але першокурсників це не зупинило, і вони зі сміхом та поспішками намагалися вийти із цієї незручної ситуації.

Джордж — справжній американець!

Неможливо стримати емоцій

Лона Семенюк здивувала своєю грою на гітарі, Олег Турков зачарував своїм голосом та душевними піснями, дует Єгора Тура та Кирила Ана занурив нас в теплу атмосферу студентських років з піснями 5nizza – «Я солдат» та Чиж & Со – «О любви».

Кінокритика

Подвиг, про який ми забули (або не знали)

Афіша фільму «Собибор»

У 2018 році відзначається 75-річчя з дня героїчного подвигу в'язнів концтабору Собибор. На честь цього в кінопрокат вийшла історична драма К.Ю. Хабенського «Собибор».

серед новоприбулих. У пасажирів приймають поклажу, гостинно припрошують в душ... але з труби тече не вода, а чадний газ. Євреям страшно отримувати відповідь на запитання «Де мої рідні?».

ночами дружини, бродячи бараком. А Шломо постійно пилячить у свої 15. Йому важко від втрати родини, а німецькі офіцери приносять золоті зуби для шпильок разом із щелепою.

навколо себе євреїв, але не просто на словах, а доказує це ділом. Він разом з іншими ділить усі труднощі, навіть, якщо їх можна уникнути. Коли нам говорять про героїв, ми уявляємо надлюддей. Але вони такі ж, як і всі ми: зі своїми страхами, стражданнями, болем, почуттями. Морально підтримує Печерського Люка — смуглява дівчина з темними косами, сплетеними на голові. Їхні короткі, обірвані фрази під несамовиту музику... сльози... молитви... слова підтримки нікого не залишать байдужим.

О.А. Печерський

Хабенський у ролі Печерського

Його консультантами виступили донька та онука О.А.Печерського. Треба розуміти, що «Собибор» — художній фільм, а не документальний. Звичайно, це не Голлівуд. Драма бере не своєю масштабністю, а скоріше демонстраванням психічного стану ув'язнених на прикладі окремих осіб.

героїв, яких ми не знаємо. Цей фільм поза всіма рейтингами, адже це пам'ять. Пам'ять про людину, яка подібно до Мойсея вивела євреїв з пекла. «Собибор» вартий уваги, адже не так багато людей знають про даний концтабір. А це одна зі сторінок багатостраждальної історії євреїв.

Джордж Орвелл «1984»

Джордж Орвелл — великий пророк

Свобода і свідомість: з минулого в сучасність

Джордж Орвелл зображує читачеві прогноз: яким буде майбутнє, якщо суспільство не سخаметься і не навчиться адекватно індивідуально мислити.

Роман антиутопія Джорджа Орвелла «1984» вже давно став класичним твором, але теми, які піднімає автор, є актуальними й сьогодні.

Автор описує світ, у якому панує тоталітарний режим. Репресоване суспільство знаходиться під підшоною партії, лідер якої Великий Брат. Головний герой (Вінстон) є її членом, тому весь час знаходиться під пильним наглядом камер.

Вона є: з усією неприкритою жорстокістю, що існує в нашому житті. Та найблидні риси, притаманні людині: слабкодухість, безрешетність, стадний інстинкт. Найгірше — це розуміння того, що це дійсно ті риси, які характеризують сьогодні більшу частину суспільства.

Вікторія ЖЕЖА

Марія КУРБАЦЬКА

«У ВАС ТАКІ М'ЯЗИ. ВИ НАПЕВНО ПОШТАР З РИМУ?»

Про важку роботу поштаря античності та чому нічого принципово нового придумати не можна

Важкі робочі будні табеларія

Якщо в грецьких полісах обмежувались усним спілкуванням та написами на вибілених стінах будинків, то у Римській імперії з часом з'явилася необхідність створення нових видів комунікації. Античні інформантства та соцмережі. Території імперії росли, а лю-

бов тодішніх чиновників до Риму залишалася, тому вони наймали спеціальних людей, яких називали «орегаті». Вони збирали міські новини та чутки і передавали їх за допомогою листів. Існували так звані «in publico prorsitate» – публічні листи, які вившувались для всіх. Писалися вони впливови-

ми людьми та містили важливу інформацію для загалу.

Щось на кшталт сучасних постів у соцмережах від депутатів або офіційних звернень, проте більш архаїчних.

Загалом, листи тоді відігравали велику роль у житті римської республіки та успішно замінювали газети.

Реформи Цезаря та перші пражетети

«Acta senatus» та «Acta diurna senatus ac populi» («Щоденні протоколи сенату й римського народу») – перші зразки римських пражетет. «Acta senatus» до простих громадян не доходила, містила протоколи засідань сенату та відразу ж відправлялася до архіву. А от «Acta diurna senatus ac populi», започаткована Гаєм Юлієм Цезарем, містила постанови сенату, які повідомлялися людям, та спочатку була чимось на кшталт українських «Урядового кур'єра» та «Голосу України» зараз.

Проте, у ній, окрім офіційної інформації публікувалися відомості про життя Риму та провінцій, привітання відомим особам. Дуже схоже на сучасні масові газети, чи не так?

Вившувалась газета у доступних публічних місцях, потім могла бути переписана. Записували на листках папірусу, які склеювали до купи, а потім загортали у свиток, але цей спосіб був дорогим, тому використовували здебільшого глиняні та дерев'яні дощечки.

У Римській імперії також існувала пошта, тому розповсюджувалась газета і на території провінцій. Займалися цим спеціальні раби-поштарі «tabellarii» або ж гінці «publicani». Але свитки губилися, а дощечки були важкими тому робота табеларія була не з легких.

Про актуальне тоді

А от Октавіан Август дешо змінив концепцію «Acta diurna», зменшивши обсяг офіційної інформації, за рахунок чого збільшилась кількість публікацій на іншу тематику. Зокрема, ширшими стали відділи з надзвичайними подіями, світськими хроніками та розповідями про важливі церемонії. Таким чином людство отримало перший зразок світської преси, а також стало зрозуміло, що насправді цікаво людям.

Хоча сама назва «газета» з'явиться лише у XVI столітті, а періодика у XVII столітті, проте сказати, що це принципово новий винахід ніхто не зможе, адже усе було придумано ще задовго до нас.

Яна ЮХИМЕНКО

ДОВГООЧКУВАНИЙ ЛИСТ

Сучасна пошта пройшла велику путь - від обвітраних рук табеларіїв, до сучасних дисплеїв телефонів

Римські гінці - швидкі та витривалі

Потяг до інформації людину супроводжував увесь час, і античний Рим тому не виключення. Але на відміну від сучасності, не вся тодішня спільнота мала змогу отримувати актуальні новини. Так наприклад, провінції імперії отримували новини за допомогою листів, на доставку яких був потрібен час. Як бачимо, пошта мала не останнє значення в імперії, тому невдовзі Август удосконалив її, а за часів Нерве, Траяна, Адріана вона здобула вищого розквіту.

А поки що так звані поштові новини існували двох типів: приватні та громадські. У скрутні часи імперії, коли новин із центру було надзвичайно мало, межа між першим та другим була ледь помітною, приватні листи лише на дошки не прибивали. Треба відзначити, що пошта була достатньо ризиковим способом передачі цінної інформації для посадових осіб. Тому до кандидата на посаду керівника поштою допускали лише перевірених людей з «дипломами», що засвідчу-

ють вислугу перед імперією. Та були й інші, що самі турбувались про безпеку власних листів. Подіюють, що саме за допомогою шифру Юлій Цезар зберіг секретність своїх послань.

Напевно, ви пам'ятаєте образ відомого всім героя Астерікса із мультфільму «Астерікс і Обелікс», так ось саме час згадати, що прикрашало його головний убір. Це були крила, і вони мають пряме відношення до римських листонош, адже саме цей атрибут був ознакою їх професії.

Час іде, і робота римських кур'єрів стає комфортнішою, з'являється гарно налагоджена система дорожніх поштових станцій. Вони були поділені між собою на два типи: «мансію» та «мутацию». Перша могла запропонувати для листоноші не тільки їжу та спальне місце, а й інші різні послуги. Наперекір вищезгаданому, «мутацию» у більшості слугувало як місце для зміни коней. Для створення безпечного пересування гінців головними дорогами Риму, був створений загін воєнних. Вони захищали та підтримували стан доріг, ремонтуючи їх.

Налагоджене поштове діло – це добре, але тільки для державних справ. Задля приватного листування заможні люди використовували власних гінців, як Цицерон, що заради власної примхи відправив листоношу із Кіліки до Риму. А якщо лист потрібно було відправити доволі далеко, то користувались послугами торговців, але ця послуга не могла гарантувати швидкості доставки, та й саму доставку. Випадки, коли листи були загубленими відбувалися доволі часто. Одного разу лист до адресата прийшов тільки через дев'ять років. Сенека, із «Листа до Люцилія»: «Твій лист я отримав лише через багато місяців після його відправки. Тому я вважав зайвим допитувати людину, яка принесла його, про твоє життя-буття».

А тепер час задуматися, коли в останній раз ви отримували паперовий лист? Коли в останнє старанно заклеювали його? Коли чекали листоношу і сплескували у долоні в той час, як він доставляв довгоочікуваний лист? Сьогодні листування змінило свою форму. Тепер достатньо дотикти пальця, щоб написати другу і секунди, щоб прийшло повідомлення про новий лист адресата. Так пошта еволюціонує в іншу форму, але вона ніколи не зникне назавжди!

Анна КРАВЧЕНКО

Афіші, як вид пражурналістики, прийшли до нас із давніх часів: у Греції на вибілених дошках (левкомах) писали об'яви, у Римі на стінах будівель (альбумах) залишали граффіті.

Перша писемна реклама

Найчастіше на стінах у текстовому вигляді була протореклама. Жителі пропонували свої товари чи послуги. Кожен автор свого повідомлення намагався бути найоригінальнішим, тож подекуди тексти виходили веселими та дивними. Наприклад, щоб продати раба писали: «Він чудово чує двома вухами, бачить двома очима. Гарантую вам його стриманість у їжі, чесність та покірність».

Офіційна хроніка

Часто на стіну із написами вившували публічний лист, у якому містилась інформація для усіх жителів. Такий текст зазвичай писався відомою, авторитетною особою. Також на будівлі можна було прочитати закони, накази, відомості щодо рішень сенату.

Як це, залишити слід по собі?

Зазвичай інформація на стінах була неофіційною. Люди зображали різні малюнки, писали невеликі тексти. Метою жителів було увічнити себе тут і зараз, на цьому місці, залишити маленький слід про себе на землі. Поруч із баром поціновувачі настінної графіки написали: «Ми, двоє добрих людей, друзі навіки, відвідували це місце. Якщо вам потрібні наші імена, то знайте їх – вони Гай і Аул».

Життя, як воно є

Окрім протореклами та неофіційної інформації на стінах будівель писали про повсякденне життя. Це були новини з міста й різних провінцій, відомості про громадські події, гладіаторські ігри, характеристика політиків під час виборів. Але слід пам'ятати, що не завжди ця інформація була правдивою. Ставалося, що такі щоденні новини містили в собі чутки й плітки.

Прачати

Однією з розваг було спілкування написами на стіні. Це беззмстовні тексти своєрідного характеру, які не несли в собі чіткої інформації для інших жителів. Так при розкопках міста Помпеї археологи віднайшли своєрідний «чат» закоханих Secundus та Prima (почитати афіші можна за QR-кодом).

Тетяна СТРИКАЛОВА

АФІШІ КРІЗЬ СТОЛІТТЯ

Що писали на стінах 2000 років тому?

Інтерв'ю

Євгенія Прасула: «Єдиний аспект, який дійсно важливий в журналістиці — це інтелект»

Починала свою кар'єру асистентом режисера на Дніпровському обласному телерадіоканалі, потім спробувала себе в ролі заступника програмного директора. Також, вона редагувала та водночас була ведучою ранкової програми. Зараз обрала собі головне - автор та виконавець дитячої програми «Тихіше, миші!».

У Євгенії більше 10 років стажу в роботі журналіста. Вона спробувала себе в різних напрямках. Тож, сьогодні ми запитасмо, як це, бути журналістом, і з чим ми можемо зіткнутися в майбутньому.

— Усі люди різні. До кожного потрібен особливий підхід. Як вам вдається знаходити контакт з такою великою кількістю людей?

— Для того, аби налагодити спілкування з людьми, потрібно не боятися їх. Якого би високого статусу не була людина, потрібно розуміти, що вона така ж, як і ти: із плоті та крові, має маму й тата, може плакати й сміятися. Її життя сповнене тим самим, чим і твоє. Тому, не потрібно підносити її на п'єдестал, а спілкуватися просто, наче з другом. Людина відкриється як особистість, а розмова стане легкою.

Насправді, не всім людям подобається та ступінь, на яку їх поставило суспільство. Але вони вимушені займатися нести її, наприклад, зірки, політики, вчені. А є люди, для яких це насправді важливо. Ти це відчуєш, і тоді зіграй роль. Дай їм можливість побути «зіркою», покажи, що ти з ними на одній хвилі, і постав прості людські питання. Повір мені, тобі дадуть відповідь.

— Існує думка, що журналіст повинен бути універсальним. Чи так це на практиці?

— Універсальних солдатів дуже мало в будь-якій сфері діяльності. Але можу сказати, що єдиний аспект, який дійсно важливий в журналістиці — це інтелект. Людина, яка обрала для себе цю професію, в будь-якому випадку повинна бути начитана та цікавитися всім. Ти ніколи не будеш «профі» на 100 відсотків, але обов'язково обереш для себе найбільш важливе та захоплююче, те, що пізнаєш від «А» до «Я». Я вважаю, що постійно треба поглиблювати свої знання, тоді ти насправді станеш універсальним журналістом.

— Чи допомагає журналістика в особистому житті? Як взагалі вона впливає на повсякденне життя?

— Мені особисто журналістика не допомагає в особистому житті, а якраз навпаки — заважає, бо вона займає дуже багато часу. Хочеться створювати нові проекти, а для цього потрібно постійно рухатися. Сфера, де я працюю, потребує максимальної віддачі. З іншого боку скажу, що у мене широкий круг знайомств. Я спілкуюсь з людьми, з якими в простому житті навряд чи зустрілась. Більшість людей, переглядаючи твою сторінку у соціальній мережі кажуть: «Господи, яке в тебе насичене життя!»

А я їм відповідаю: «Яке? Це звичайне життя» (посміхається). Ти звикаєш до такого бурхливого ритму і не помічаєш людей, які могли б могли зайняти місце в твоєму особистому житті. Напевне, це мінус професії журналіста, але нічого не вдієш.

— Що є болем для журналістів? Що вони замовчують?

— Я не знаю, про що мовчать журналісти, але особисто мене ображає байдужість та інфантильність людей, з якими ти працюєш (в інтерв'ю, наприклад). Можу впевнено сказати, що найнеприємніше — це зневага. Ось чому потрібен ширший інтерес до людини, з якою спілкуєшся. І коли він буде, натрапити на байдужість буде складно. Потрібно бути зацікавленим у тому, що робиш, і тоді болі не буде.

— На що повинен закривати очі досвідчений журналіст?

— На думку має і, як не дивно, на події. Це все може впливати на твою підсвідомість та збити з правильного шляху. Треба намагатися відійти від цього, знайти істину та дати власний коментар. Яким він би не був, це буде твоє, авторське, що є найголовнішим у цій професії.

— Три настанови для студентів-журналістів?

— Знайти віру в себе, любити професію та бути відкритим для спілкування у будь-який час.

— У чому переваги професії журналіста в сучасному житті?

— Професія дає можливість змінити реальність. Ти розумієш, що можеш вплинути на ситуацію. Журналістика точно не дасть сумувати, бо ти завжди знаходитимешся в центрі подій. Безперечно, це можливість побачити чимало країн, познайомитися з великою кількістю впливових людей та отримати досвід на все життя.

Анна ПШЕНИЧНА

Зіркове життя журналістки

Перерва між записами на радіо

Євгенія на благодійному балі